

บทที่ 1

บทนำ

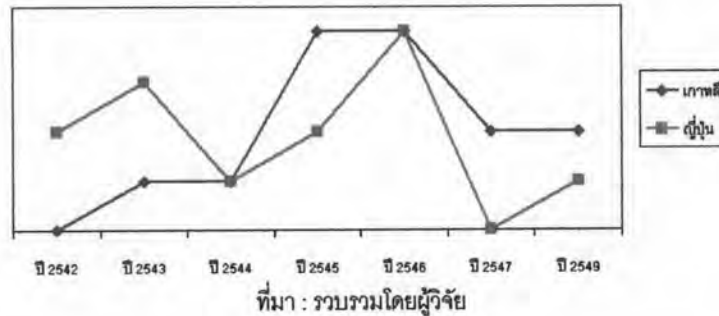
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

หนังผี (Ghost Film) เป็นภาพยนตร์ที่อยู่ในตระกูล (Genre) เดียวกับภาพยนตร์สยองขวัญ (Horror Film) เป็นภาพยนตร์ที่ถูกสร้างขึ้นด้วยเรื่องราวของภูติผีปีศาจ สิ่งเร้นลับ ความหวาดกลัว ความสยดสยอง และเรื่องราวของการตาย เนื้อเรื่องมักจะเป็นเหตุการณ์ที่เหนือธรรมชาติและหลุดพ้นจากโลกของความเป็นจริง หนังผีเรื่องแรกในโลกถือกำเนิดขึ้นในช่วงปลายปี ค.ศ. 1890 และหนังผีที่มีชื่อเสียงและได้รับฉายาว่าเป็นหนังผีเรื่องแรกในโลกได้แก่เรื่อง *"Le Manoir du diable"* (The House of the Devil) ซึ่งเป็นหนังผีสัญชาติฝรั่งเศสที่มีความยาวเพียง 2 นาที กำกับโดย Georges Méliès ออกฉายในปี ค.ศ. 1896 ต้นกำเนิดของตัวละครในหนังผีในยุคแรกมาจากตัวละครภูติผีปีศาจในวรรณกรรมชื่อดังต่างๆ เช่น Dracula, Mummy, Frankenstein และ Phantom of the Opera เป็นต้น และหนังผีในยุคแรกเริ่มนั้นถูกจัดอยู่ในหนังกลุ่มทุนสร้างต่ำที่สามารถทำรายได้ได้ง่าย ดังนั้นกลุ่มผู้สร้างจึงไม่จำเป็นที่จะต้องลงเลในการสร้างหนังผีออกสู่ตลาด เพราะว่ามีอัตราเสี่ยงต่อการขาดทุนน้อยมาก ในขณะที่ความนิยมของกลุ่มผู้ชมยังไม่มีแนวโน้มว่าจะเสื่อมความนิยมในสื่อบันเทิงที่บรรจุด้วยความน่าเกลียดน่าสะพรึงกลัวชนิดนี้ (Maurice Babbis, 1990)

จากกลุ่มผู้ชมชาวอเมริกัน หนังผีได้แพร่กระจายไปยังทวีปต่างๆ ในเวลาอันรวดเร็ว ปี ค.ศ. 1910 เป็นปีที่ประเทศเยอรมันมีหนังผีของประเทศตัวเองออกฉาย จากนั้นจึงข้ามน้ำข้ามทะเลมาสู่ประเทศญี่ปุ่นและเกาหลี จนเกิดเป็นกระแส J-Horror และ K-Horror ตามลำดับ ซึ่ง K-Horror มีความคล้ายคลึงกับ J-Horror ในด้านของแก่นเรื่องและเนื้อเรื่อง แต่แตกต่างกันในรายละเอียดปลีกย่อยด้านสังคมและวัฒนธรรม ข้อแตกต่างอื่นๆ เช่น หนังผีเกาหลีมักจะมีฉากที่แสดงความทุกข์ทรมาน (suffering and torture) และความเศร้าโศก (grief) ของตัวละครมากกว่าหนังญี่ปุ่น และปัจจุบันประเทศเกาหลีสามารถพัฒนาการผลิตหนังผีเพื่อขายในตลาดโลกได้ทัดเทียมหรือมากกว่าประเทศญี่ปุ่น (Zack Davisson, 2007) สังเกตได้จากจำนวนหนังผีเกาหลีและญี่ปุ่นที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ไทยทั้งหมดมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน นั่นคือมีหนังญี่ปุ่นเข้าฉายในประเทศไทยรวมทั้งสิ้น 30 เรื่อง และหนังผีเกาหลีรวมทั้งสิ้น 22 เรื่อง ซึ่งหากพิจารณาในช่วง 9 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2542 - 2550) จะพบว่าหนังผีเกาหลีมีจำนวนเรื่องที่เข้าฉายต่อปีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนนำหน้าหนังญี่ปุ่นไปในที่สุด

ภาพที่ 1 แผนภูมิเปรียบเทียบจำนวนหนังสือเกาหลีและญี่ปุ่นที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ไทยในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

ตารางแสดงปริมาณหนังสือเกาหลีและญี่ปุ่นที่เข้าฉายในโรงภาพยนตร์ไทยในช่วงปี 2542-2549

สำหรับประเทศไทยภาพยนตร์เรื่องแรกที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับภูติผีวิญญาณหรือที่คนไทยเรียกติดปากกันว่า “หนังผีไทย” ได้แก่ภาพยนตร์เรื่อง “ไม่เชื่อน้ำมนต์หมอผี” ผลิตโดยกาชาดสยามหรือสภากาชาดไทยในปัจจุบัน โดยมีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้คนในยุคนั้นเลิกมงายกับการรักษาโรคด้วยวิธีของพ่อมดหมอผี แล้วหันมารักษาด้วยวิธีทางการแพทย์ที่ถูกต้อง แต่หนังผีไทยที่ทำให้คนไทยรู้จักและประสบความสำเร็จทางด้านรายได้คือภาพยนตร์เรื่อง “แม่นาคพระโขนง” สร้างขึ้นโดย มรว.อนุศักดิ์ หัสตินทร์ บริษัทหัสตินทรภาพยนตร์ ออกฉายเมื่อวันที่ 9 - 11 เมษายน พ.ศ. 2476 ที่โรงภาพยนตร์พัฒนากร ซึ่งมีคนเข้าชมอย่างแน่นขนัดทุกรอบ เลยทำให้ต้องนำไปฉายที่โรงภาพยนตร์นางเลิ้งอีกครั้ง ในวันที่ 14 - 17 เมษายน พ.ศ. 2476 และฉายต่อที่โรงภาพยนตร์บุศยพรรณ (ตลก๊ก บางลำพู) ในวันที่ 15 - 19 เมษายน พ.ศ. 2476 (กฤษฏา เกิดดี, 2543)

ส่วน ภาพยนตร์เสียงศรีกรุง ก็สร้างหนังผีเป็นเรื่องแรกของบริษัท นั่นคือ เรื่อง “ปู่โสมเฝ้าทรัพย์” ประพันธ์เรื่องโดย ชุนวิจิตรมาตรา ซึ่งเป็นภาพยนตร์เสียง และเป็นภาพยนตร์ที่มีสีเป็นบางส่วนเท่านั้น อีกทั้งการแต่งกายก็เป็นชุดสากลอีกด้วย เข้าฉายที่ศาลาเฉลิมกรุงและพัฒนากร ซึ่งประสบความสำเร็จไม่แพ้กัน

เรื่องราวของหนังผีไทยในสมัยอดีตมักจะเป็นเรื่องราวความเชื่อในเรื่องวิญญาณและภูติผี เช่น แม่นาคพระโขนง, ผีกระสือ, นางตะเคียน หรือผีปอบ เป็นต้น ตัวละครสำคัญนอกจากผีแล้วก็มักจะมีหมอผี ผู้ที่คอยปราบเหล่าภูติผีวิญญาณด้วยวิธีทางไสยศาสตร์และมนต์ดำต่างๆ ที่ขาดไม่ได้เลยก็คือบทบาทพระสงฆ์และสถาบันศาสนา ตัวอย่างของหนังผีไทยในอดีตที่ประสบความสำเร็จอย่างมากมายก็คือ ภาพยนตร์เรื่อง “บ้านผีปอบ” ที่ถูกผลิตต่อเนื่องมากถึง 14 ภาค

ด้วยกัน แต่อย่างไรก็ดีกระแสของหนังไทยในช่วงยุคมีดนั้นก็ซบเซาลงเรื่อยๆ เพราะปัญหาทางด้านเงินทุนและด้านปัจจัยการผลิต

ปี 2542 เป็นปีที่หนังผีไทยกลับมาได้รับความสนใจจากผู้ชมอีกครั้ง เมื่อภาพยนตร์เรื่อง “นางนาก” ที่กำกับโดยคุณนนทรี นิมิตรบุตร สามารถกวาดรางวัลพระสุรัสวดีหรือรางวัลตุ๊กตาทองไปถึง 10 สาขา ซึ่งนับรวมถึงสาขาภาพยนตร์ยอดเยี่ยมด้วย ความสำเร็จทั้งรายได้และรางวัลสร้างมาตรฐานการผลิตหนังผีไทยขึ้นใหม่ และยังเป็นการสร้างกระแสความตื่นตัวของหนังผีไทยให้กลับมาคึกคักอีกครั้ง จากความสำเร็จนี้เอง หนังผีไทยหลายต่อหลายเรื่องถูกผลิตขึ้นโดยผู้ผลิตหนังหลายต่อหลายค่าย และในช่วงนี้เองที่หนังผีไทยต่างเริ่มทยอยกันเดินหน้าเข้าสู่เวทีประกวดของภาพยนตร์นานาชาติ

ถึงแม้วิถีชีวิตของคนไทยจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา แต่ค่านิยมในการเสพหนังผีไทยของคนไทยก็ยังคงเพิ่มมากขึ้น สังเกตได้จากปริมาณการผลิตภาพยนตร์ในแนวนี้ที่มีอัตราเพิ่มมากขึ้นในทุกๆ ปี หากวัดจากปริมาณของหนังผีไทยที่ฉายในโรงภาพยนตร์ในปีพ.ศ. 2549 จะพบว่าหนังผีไทยออกฉายทั้งสิ้น 11 เรื่องจากจำนวนภาพยนตร์ทั้งหมด 45 เรื่องด้วยกัน ซึ่งคิดเป็นปริมาณสูงถึงร้อยละ 24 ในด้านของกระแสการตอบรับหนังผีไทยก็ถือว่าได้รับกระแสตอบรับที่ดีและได้รับความนิยมสูง ซึ่งวัดได้จากรายได้รวมในตาราง Box Office ที่อยู่ในอันดับต้นๆ เช่น ภาพยนตร์เรื่อง “บุปผาราตรี” และเรื่อง “คนเห็นผี” เป็นต้น อีกปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัววัดความสำเร็จของหนังผีไทยก็คือการถูกซื้อลิขสิทธิ์ไปจัดจำหน่ายยังประเทศอื่นๆ ทั่วโลก เช่น ภาพยนตร์เรื่อง “โคดเด็กเห็นผี” ที่ถูกนำไปฉายที่ประเทศสิงคโปร์และได้รับความนิยมจนทำรายได้สูงถึงอันดับที่ 5 ในตาราง Box Office ของประเทศสิงคโปร์ รวมไปถึงการถูกซื้อลิขสิทธิ์เพื่อไปผลิตซ้ำจากค่ายหนังของ Hollywood ด้วย เช่น ภาพยนตร์เรื่อง “ซัดเตอร์กิดติวิญญาน” เป็นต้น แต่ดัชนีที่เป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จสูงสุดก็คงหนีไม่พ้นรางวัลจากเวทีประกวดต่างๆ ที่หนังผีไทยถูกเสนอชื่อ เช่น ภาพยนตร์เรื่อง “เด็กหอ” จากค่าย GTH ที่สามารถคว้ารางวัลพระสุรัสวดีหรือรางวัลตุ๊กตาทองมาได้ถึง 3 รางวัลในสาขาสำคัญ ได้แก่ รางวัลบทภาพยนตร์ยอดเยี่ยม, รางวัลดารานำชายยอดเยี่ยม และดารานำหญิงยอดเยี่ยม รวมไปถึงได้รางวัลอื่นๆ จากเวทีที่ทรงเกียรติอย่างรางวัลโทรทัศน์ทองคำ จนรวมไปถึงรางวัลระดับโลกอย่าง Berlin Film Festival 2006

จุดเด่นของหนังผีไทยคือความน่าสะพรึงกลัว ซึ่งแบ่งออกเป็น ความน่าสะพรึงกลัวในตัวผี และความน่าสะพรึงกลัวในบรรยากาศ (ภาคภูมิ วงศ์ภูมิ, 2549) ซึ่งความกลัวมีผลอย่างมากต่อ

ความประทับใจของผู้ชมและต่อความสำเร็จของหนังสือไทย ซึ่งเมื่อพิจารณาจากกระแสตอบรับของหนังสือไทยหลายต่อหลายเรื่องในช่วงทศวรรษนี้ จะพบว่าได้รับการตอบรับที่ดีจากประเทศอื่นๆ มากมาย จนทำให้เกิดการซื้อขายหนังสือรวมไปถึงการซื้อลิขสิทธิ์เพื่อไปผลิตซ้ำ ซึ่งถือเป็นแนวโน้มที่ดีในการเติบโตของวงการหนังสือไทยให้ก้าวไปสู่ระดับโลกได้ในอนาคต

จะเห็นได้ว่าหนังสือจัดได้ว่าเป็นหนึ่งในตระกูลภาพยนตร์ (Genre) ที่เก่าแก่ที่สุดในโลก มีพัฒนาการยาวนานและผูกพันกับแทบทุกสังคมใหญ่ๆ ทั่วโลก เป็นสินค้าวัฒนธรรมและเป็นสื่อบันเทิงที่เป็นตัวสะท้อนหลักความเชื่อประเพณีวัฒนธรรมของแต่ละประเทศต่างๆ ได้อย่างชัดเจน แต่การศึกษาเปรียบเทียบหนังสือของแต่ละประเทศในปัจจุบันยังมีน้อยมากในแง่ของการสร้างความน่าสะพรึงกลัวและการนำเสนอความน่าสะพรึงกลัวนั้นๆ แก่ผู้ชม ซึ่งความน่ากลัวถือเป็นตัวแปรด้านจิตวิทยาการที่นับเป็นหัวใจหลักและเป็นเอกลักษณ์ของหนังสือประเภทนี้ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างในการสื่อความหมายของหนังสือแต่ละประเทศค่อนข้างน้อย ทำให้เกิดช่องว่างทางวิชาการในแง่ของจิตวิทยาการสื่อสารมวลชนที่ยังรอการค้นพบและพิสูจน์ เพื่อการยกระดับวิชาชีพผู้ผลิตหนังสือไทย ให้สามารถเข้าใจในจุดแข็งจุดอ่อนของหนังสือไทยได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการผลิตหนังสือไทยในอนาคต นอกจากนี้ยังช่วยให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับหนังสือประเภทนี้อีกด้วย

1.2 ปัญหานำการวิจัย

1. การสร้างความน่าสะพรึงกลัวในหนังสืออเมริกัน, เกาหลี และไทยเป็นอย่างไร
2. การสร้างความน่าสะพรึงกลัวในหนังสืออเมริกัน, เกาหลี และไทยแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์การสร้างความน่าสะพรึงกลัวในหนังสืออเมริกัน, เกาหลี และไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการสร้างความน่าสะพรึงกลัวในหนังสืออเมริกัน, เกาหลี และไทย

1.4 ข้อสันนิษฐานการวิจัย

การสร้างที่น่าสะพรึงกลัวในหนังสืออเมริกันเน้นในเรื่องของความเชื่อทางคริสตศาสนา โดยสร้างที่น่าสะพรึงกลัวผ่านการใช้ดนตรีประกอบ และเน้นการใช้เทคนิคพิเศษในการถ่ายทำ มากกว่าหนังสือของประเทศเกาหลี และไทย

การสร้างที่น่าสะพรึงกลัวในหนังสือเกาหลีเน้นในเรื่องของการใช้เสียงเงียบ และใช้มุมมองการเล่าเรื่องจากตัวละครที่เป็นผู้ถูกหลอก (Haunted Character) นอกจากนี้ยังมีบริบทการเล่าเรื่องแบบ High Context และมักมีตัวละครที่เป็นเพศหญิงเกือบทั้งหมด

การสร้างที่น่าสะพรึงกลัวในหนังสือไทยมักจะเน้นประเด็นทางพุทธศาสนาเป็นแก่นหลักของเรื่อง (Theme) เช่น เรื่องของกฎแห่งกรรม เป็นต้น มีการใช้ภาพและเสียงที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมประเพณีแต่ดั้งเดิมของไทย

ส่วนความเหมือนหรือจุดร่วมของหนังสือทั้ง 3 ประเทศก็คือมีการใช้เสียงหรือดนตรีประกอบเพื่อสร้างที่น่าสะพรึงกลัวคล้ายคลึงกัน และมีการจัดแสงแบบต่ำ (Low Key Light) เช่นเดียวกัน แต่มีความแตกต่างในเรื่องของการใช้สัญลักษณ์หรือรหัสทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป และมีการวางเงื่อนไขในบทภาพยนตร์ (Plot Conditioning) แตกต่างกันไป

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกศึกษาเฉพาะหนังสืออเมริกัน, เกาหลี และไทยที่ผลิตเพื่อฉายตามโรงภาพยนตร์ และได้ถูกบันทึกลงในแถบบันทึกภาพ (VCD หรือ DVD) ซึ่งเป็นหนังสือที่ผลิตในช่วงปี 2542 – 2550 โดยจะพิจารณาจากหนังสือที่ประสบความสำเร็จทั้งในด้านรายได้และรางวัล โดยหนังสือแต่ละเรื่องจะต้องมีแก่นเรื่อง (Theme) ที่นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องลึกลับ มีตัวละครที่เป็นตัวละครหลักของเรื่อง และตัวละครนั้นต้องมีความสำคัญต่อเรื่องราวโดยรวม โดยผู้วิจัยจะใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และอาศัยทฤษฎีทางจิตวิทยา ทฤษฎีสัญญาวิทยา และทฤษฎีการผลิตภาพยนตร์มาใช้ในการศึกษาการสร้างที่น่าสะพรึงกลัวที่สะท้อนผ่านสื่อภาพยนตร์ และใช้แนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อประเพณีและวัฒนธรรม มาเป็นกรอบในการพิจารณา ด้วยการเก็บข้อมูลแบบการสัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้สามารถเก็บข้อมูลได้เพียงส่วนเดียว นั่นคือ

การสัมภาษณ์ผู้ผลิตหนังผีไทยและผู้เชี่ยวชาญด้านหนังผีที่เป็นคนไทยเท่านั้น ไม่สามารถเก็บข้อมูลจากผู้ผลิตหนังผีชาวเกาหลีและสหรัฐอเมริกาได้ เนื่องจากอุปสรรคด้านภาษาและระยะทาง

1.6 นิยามศัพท์

ผี หมายถึง สิ่งที่มนุษย์เชื่อว่าเป็นสภาพลึกลับ มองไม่เห็นตัว แต่อาจจะปรากฏเหมือนมีตัวตนได้ อาจให้คุณหรือโทษได้ มีทั้งดีและเลว หรืออาจหมายถึงคนที่ตายไปแล้วหรือปีศาจต่างๆ ก็ได้

หนังผี หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีแก่นเรื่อง (Theme) ที่นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องลึกลับ มีตัวละครผีหรือปีศาจเป็นตัวละครหลักของเรื่อง และตัวละครผีนั้นต้องมีความสำคัญต่อเรื่องราวโดยรวม ภาพยนตร์จะต้องเป็นภาพยนตร์ที่ผลิตเพื่อเข้าฉายในโรงภาพยนตร์เท่านั้น และเมื่อภาพยนตร์พ้นจากการฉายแล้วจะต้องมีการถ่ายลงม้วนวิดีโอหรือแผ่นบันทึกเพื่อการค้า เช่น การจำหน่ายหรือให้เช่าตามศูนย์บริการ และสามารถนำเสนอออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ได้

หนังผีอเมริกัน หมายถึง ภาพยนตร์ที่ผลิตโดยผู้ผลิตชาวอเมริกัน ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งเร้นลับและมีตัวละครผีหรือปีศาจเป็นตัวละครหลักของเรื่อง และตัวละครผีนั้นต้องมีความสำคัญต่อเรื่องราวโดยรวม ภาพยนตร์จะต้องเป็นภาพยนตร์ที่ผลิตเพื่อเข้าฉายในโรงภาพยนตร์เท่านั้น และเมื่อภาพยนตร์พ้นจากการฉายแล้วจะต้องมีการถ่ายลงม้วนวิดีโอหรือแผ่นบันทึกเพื่อการค้า เช่น การจำหน่ายหรือให้เช่าตามศูนย์บริการ และสามารถนำเสนอออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ได้

หนังผีเกาหลี หมายถึง หมายถึง ภาพยนตร์ที่ผลิตโดยผู้ผลิตชาวเกาหลี ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งเร้นลับและมีตัวละครผีหรือปีศาจเป็นตัวละครหลักของเรื่อง และตัวละครผีนั้นต้องมีความสำคัญต่อเรื่องราวโดยรวม ภาพยนตร์จะต้องเป็นภาพยนตร์ที่ผลิตเพื่อเข้าฉายในโรงภาพยนตร์เท่านั้น แต่เมื่อถูกซื้อเข้ามายังประเทศไทยแล้วจะออกฉายในโรงภาพยนตร์ไทยหรือจำหน่ายเป็นแผ่นบันทึกเพียงอย่างเดียวก็ได้ และเมื่อภาพยนตร์พ้นจากการฉายแล้วจะต้องมีการถ่ายลงม้วนวิดีโอหรือแผ่นบันทึกเพื่อการค้า เช่น การจำหน่ายหรือให้เช่าตามศูนย์บริการ และสามารถนำเสนอออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ได้

หนังสือไทย หมายถึง ภาพยนตร์ที่ถูกผลิตโดยผู้ผลิตชาวไทยหรือโดยการร่วมทุนสร้างกับชาวต่างชาติในการผลิตก็ได้ เป็นภาพยนตร์ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งเร้นลับและมีตัวละครผีหรือปีศาจเป็นตัวละครหลักของเรื่อง และตัวละครผีนั้นต้องมีความสำคัญต่อเรื่องราวโดยรวม ภาพยนตร์จะต้องเป็นภาพยนตร์ที่ผลิตเพื่อเข้าฉายในโรงภาพยนตร์เท่านั้น และเมื่อภาพยนตร์พ้นจากการฉายแล้วจะต้องมีการถ่ายลงม้วนวิดีโอหรือแผ่นบันทึกเพื่อการค้า เช่น การจำหน่ายหรือให้เช่าตามศูนย์บริการ และสามารถนำเสนอออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ได้

ความน่าสะพรึงกลัว หมายถึง ความรู้สึกสะพรึงกลัวของผู้ชม ต่อเนื้อหา, เหตุการณ์ และองค์ประกอบต่างๆ ที่ปรากฏในหนังสือ เช่น ฉาก แสง สี เสียง รวมถึงเพลงประกอบ เป็นต้น

การสร้างความน่าสะพรึงกลัว หมายถึง วิธีต่างๆ ที่นำมาใช้ในการจัดลำดับเหตุการณ์และวิธีการนำเสนอ ซึ่งหมายถึงบทบาทของนักแสดง, ตัวประกอบ, องค์ประกอบในการผลิตภาพยนตร์ ประกอบไปด้วยฉาก การใช้แสง สี เสียง เทคนิคพิเศษ, สถานที่ถ่ายทำ รวมถึงการใช้เทคนิคต่างๆ ทางด้านภาพและมุกกล้องเพื่อสร้างความน่าสะพรึงกลัวให้กับผู้ชมภาพยนตร์

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการในแง่ของการสร้างความน่าสะพรึงกลัวในหนังสือซึ่งเป็นความรู้ทางวิชาการในด้านจิตวิทยาการสื่อสารมวลชน (Psychology of Communication) นอกจากนี้ยังทำให้เข้าใจถึงอัตลักษณ์และจุดแข็งจุดอ่อนของหนังสือไทยในแง่ของการสร้างความน่าสะพรึงกลัว, เนื้อหา, บทภาพยนตร์ และองค์ประกอบต่างๆ รวมไปถึงสร้างความเข้าใจด้านการผลิตหนังสือของทั้งหนังสืออเมริกัน, เกาหลี และไทย
2. เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์การผลิตหนังสือของผู้ผลิตหนังสือไทย ในการผลิตหนังสือไทยให้มีคุณภาพและขายได้ในตลาดโลกมากยิ่งขึ้น

1.8 Conceptual Framework

